

Tankar kring en cirkel av Dagny Mårts.

Vi ha fôll vuri kring t^ôlv, trätta styttja
sômm träffâts hänn på v^ônn
Gamm^ôlg^â.
Å ja kann nog säg att vi âllih^ôp
tyttj^ô
dä vuri r^ôli sätt öv^ô svännska
tä m^âl.

F^ôlk har^ô k^âmmi fr^ân B^ôa å
Linghe, B^ôrj^ôl^ô, Bängsann
å Östärn mä, å i L^ômsan finns ô enn cirkel t^â.
O^l har^ô funnis, dä ha då g^ôtt å v^âl
räkkt t^â.

O^la d^ômm fekk vi ju mä
f^ôsst mj^ôlka
så int har^ô vuri så sv^ârt
å t^ôlka.

Männ hu l^{et} nu o^la de gamml^â s^â,
enn ha fôll tappa st^â
d^ômm på väj^jin.
Enn funndr^ô å funndr^ô hu dä nu v^â.
Så minns enn,
å då bi enn f^âj^jin

Å stav^â kann v^â lit^ô l^{ur}ut
mä tje- ljud å sje- ljud
å å å ô.
Enn få juss^ôm smak på o^lô
å klur ut
hu enn skä j^ö.

Hänn s^ômm bas^ô, i Linghe
ha röttra,
männ dä ä i st^ân h^ânn
num^{er} ha f^ôttra.
Hänn k^âmm^ô hit mä vettbrö
i p^ôsan å inträssä
på t^ôpp.
Dä tykk vi ä bra f^ô h^ânn
skriv^ô ôpp
de o^l vi vill ha.

S^ômm^t ä fôll d^âlit
männ s^ômm^t gå ju bra.
Hänn mått fôll ha hafft ett
v^âdlitt besmⁱ
mä å skriv ôpp âllti^hop
å dä sir då ut s^ômm
dä k^âmm^ô å bⁱ
e v^âlendess t^jôkk e bok.

Änn änn^t vi f^âlu, dä ä
myttje kv^âr.
Så dä st^ânn^t fôll på
så s^{es} vi här
å spr^âk^ôr å skratt^ôr
på Sväs^jô- m^âl.

Tä däss, sj^{öt} ômm Er
å sⁱ Er f^{ör} hur Ni g^{år}.

Môsmattâ!

Av Dagny Mårts.

Enn âv âllâ minâ
drömmâr
ä å jö e môsmattâ
nônn sômmâr.
Stor å tjôkk skä
ho vâ,
annârs ârônt nå
tä hâ.

Tännk vâ finâ dômm ä,
mjuk å sjön
ât fôttra,
å kâmm ihög du skä
dra ôpp môsa
mä röttra.

I Hinnsberje, ovafô
Månsjensbôtt
finns ô môsa,
rikktitt gött ômm.
Enn behövônnnt gå
nå långt å letâ,
fô hänn kann enn
jö sä e lång e fletâ.

Enn skä bârk vjur
å trä jönôm
bôtt.
Å nå enn sittô
i skojjin då
kâmmô knôtt.
Enn trâr å trâr
viâ på viâ,
å imillannât lâr
enn klîâ å klîâ.

Tä messômmâr hinns
ônnt.
Môsa ä fô stäkk,
å då ärônnt
lônnt.
Enn få fôll vänntâ
nå vikku.

Dä ä fôll frammi
juli fôsst
sômm prosjäkkto
kann va fâlut.
Då ä fôll môsa
sômm stösst.
Gânnt ô då, harô
gått gâlet.
Männ ja skä då täminstinjänn fôsökâ.
Gânnt ô, jô ja enn strökâ.

Kryttjeståt!

Av Dagny Márts.

Dä va länjisenn vi hadd
nônn kryttjeståt i byn.
Männ fôlk dômm jifftônnt sä
nu fô t̃in.
Dä ä fôllnt sô kônnstutt,
dômm ä ju van bo ilag.
Fôr vannt ô sâ,
dä ä anâ idag.
Bar dä ha dômm hittan
å dittan, å då ännô tôkkt,
dä ä fôll så att
innjinn jett hôkkt.

Männ nog varô finnt mä
kullur å masâr
på hesstâr mä
vitâ lakann,
nä föriddârn kâmm
i full gallopp
så dä rikktitt dônâ
i bakkân.
Hänn skull hör sä fô
ômm fässtfôltji
ställd ôpp.
Så fekk hân ett ja,
dä skull fôll gå bra,
då vännd hân diräkkt
på klakkann.

Nu kâmm dômm helô
paradn,
mä föriddârrô, spelmän
å prässt.
Å ättôrât, kullur å masâr
på vâssin hesst.
Lakana flâddrâ
å fiolan gnall,
hesstan va brâku,
dômm hadd stått på stâll

I jiggen sått prässtn
mä frua.
På brôa stog brugumm
å brua.
Så ner frân jiggen
prässtn steg,
å så sjrlitt
prässtfrua neg.
Prässtn i sitt tâl
ralljerâ,
å fôrrkâ fô dômm
hü dômm skull
levâ.
Brugummôn takkâ
å bugâ,
bjö inn, hân behövd
int trugâ.

Sisst kâmm trilla
å där låg kryttja,
enn stôr enn tâll sômm
skull räkkâ tä myttje.
I fôsstâ hann e vagga
va tängkt,
dä va byborna sômm
tâlln hadd sjängkt.
Hänn skull vâ fin,
dänn stôssta dômm hittâ.
På hann kunnâ koxfôltji sittâ

Så vart ô kaffe,
å kansje nå mer.
Senn fekk enn dannsâ
tä sola jekk ner.
Iblann hannt ho mä
å gå ôpp ijänn.
Ja, se då varô fässt,
enn minnôs ä änn.

Tankar kring en cirkel av Dagny Mårts.

Vi ha fôll vuri kring t^ôlv, trätta styt^ttja
sômm träffâts hänn på vônⁿ
Gamm^ôlgå^l.
Å ja kann nog säg att vi âllihop
tyttjy
dä vuri r^ôli sätt öv^ô svännska
tä m^ål

Fôlk har^ô k^åmmi från B^oa å
Linghe´, Bô^rjô^lô, Bängsann´
å Östärn mä, å i Lômsan finns ô enn cirkel t^ä.
O^l har^ô funnis, dä ha då gôtt å v^äl
räkkt t^ä.

O^la dômm fekk vi ju mä
fôsst mjô^lka
så int har^ô vuri så svårt
å t^ôlka.

Männ hu let nu o^la de gamml^å s^å,
enn ha fôll tapp^å st^å
dômm på v^äjjin.
Enn funndrô å funndrô hu dä nu v^å.
Så minns enn,
å då bi enn f^äjjin.

Å stav^å kann v^å lit^ô l^urut
mä tje å sje- ljud
å å å ô.
Enn få jussôm smak på o^lô
å klur ut
hu enn skä j^ö.

Hänn sômm bas^ô, i Linghe
ha röttra,
männ dä ä i st^ån h^ånn
numer ha föttra.
Hänn k^åmmô hit mä vettbrö
i p^ôsân å inträssa
på t^ôpp.
Dä tykk vi ä bra fô h^ånn
skriv^ô ôpp
de o^l vi vill ha.

Sômmt ä fôll d^ålit
männ sômmt gå ju bra
Hänn mått fôll ha hafft ett
v^ådlitt besmⁱ
mä å skriv ôpp âlltihop
å dä sir då ut sômm
dä k^åmmô å bⁱ
e v^ålendess tjôkk e bok.

Änn änn^t vi f^ålu, dä ä
myttje kv^år.
Så dä st^ånn^t fôll på
så s^es vi här
å spr^åk^ôr å skratt^ôr
på Sväs^jô- m^ål

Tä däss, sjöt ômm Er
å sⁱ Er f^ör hur ni g^år.

Kryttjeståt
Av Dagny Mårts.

Dä va lännjisenn vi hadd
nônn kryttjeståt i byn.
Männ fôlk dômm jifftônnt sä
nu fô tın.
Dä ä fôllnt sô kônnstutt,
dômm ä ju van bo ilag.
Fôr vannt ô så,
dä ä anâ idag.
Bar dä ha dômm hittan
å dittan, å då ännntô tókkt,
dä ä fôll så att
innjinn jett hôkkt.

Männ nog varô finnt mä
kullur å masâr
på hesstâr mä
vitâ lakann,
nä föriddârn kâmm
i full gallopp
så dä rikktitt dônâ
i bakkân.
Hânn skull hör sä fô
ômm fässtfôltji
ställd ôpp.
Så fekk hânn ett ja,
dä skull fôll gå bra,
då vännd hânn diräkkt
på klakkann.

Nu kâmm dômm helô
paradn,
mä föriddârô, spelmän
å prässt.
Å ättôrât, kullur å masâr
på vâssin hesst.
Lakana flâddrâ
å fiolan gnall,
hesstan va brâku,
dômm hadd stått på stâll.

I jiggen sått prässtn
mä frua.
På broa stog brugumm
å brua.
Så ner frân jiggen
prässtn steg,
å så sirlitt
prässtfrua neg.
Prässtn i sitt tâl
raljerâ,
å fôrrkâ fö dômm
hü dômm skull
levâ.
Brugummôn takkâ
å bugâ,
bjö inn, hânn behövd
int trugâ.

Sisst kâmm trilla
å där låg kryttja,
enn stor enn tâll sômm
skull räkkâ tä myttje.
I fôsstâ hann e vagga
va tängkt,
dä va byborna sômm
tâlln hadd sjängkt.
Hânn skull vâ fin,
dänn stôsstâ dômm hittâ.
På hann kunnâ koxfôltji sittâ

Så vart ô kaffe,
å kansje nå mer.
Senn fekk enn dannsâ
tä sola jekk ner.
Iblann hannt ho mä
å gå ôpp ijänn.
Ja, se då varô fässt,
enn minnôs ä änn.

Môsmattâ!
Av Dagny Mårts!

Enn âv âllâ minâ
drömmâr
ä å jö e môsmattâ
nônn sômmâr.
Stor å tjôkk skä
ho vâ
annârs ärönt nå
tä hâ

Tännk vâ finâ dômm ä,
mjuk å sjön
ât föttra,
å kâmm ihôg du skä
dra ôpp môsa
mä röttra.

I Hinnsberje, ovafô
Månsjensbôtt
finns ô môsa,
rikktitt gôtt ômm.
Enn behövnnt gå
nå långt å letâ,
fô hänn kann enn
jö sä e lång e fletâ.

Enn skä bârk vjur
å trä jônôm
bôtt.
Å nå enn sittô
i skojjin då
kâmmô knôtt.
Enn trär å trär
viâ på viâ,
å imillannât lær
enn kliâ å kliâ.

Tä messômmâr hinns
ônnt.
Môsa ä fô stäkk,
å då ärônnt
lônnt.
Enn få fôll vänntâ
nå vikku.

Dä ä fôll frammi
juli fôsst
sômm prosjäkkto
kann vâ fâlut.
Då ä fôll môsa
sômm stösst.
Gânnt ô då, harô
gått gâlet.
Männ ja skä då täminstinjänn fôsökâ.
Gânnt ô, jö ja enn strökâ.